

TAKORU

RESSU

N:o
1/2013

TAMPEREEN KORKEAKOULUJEN RESERVIUPSEERIT RY:N JÄSENLEHTI

ORUPin PT-kisa
ORUPin excursio
Arctimil 2013
Suunnistusvinkit
Tykistön taidot
Timo Hesso

s i s ä l l y s

- 3 PJ:n palsta**
- 4 Pääkirjoitus**

- 5 Vuoden 2013 hallitus**
- 9 ORUPin PT-kisa**
- 12 Artimil kv-kisa**
- 14 Pikajuoksijan palsta**
Suunnistus
- 17 Tykistön kunto-ottelu**
- 19 ORUPin Saksan excursio**
- 22 Timo Hesson vierailu**

Ressu-lehti

myös verkossa www.takoru.fi

TaKoRU ry

- Yhdistys on vuonna 1968 perustettu Suomen Reserviupseeriliiton alainen reserviläisyhdistys, joka kuuluu Opiskelijain Reserviupseeriin.
- Yhdistyksessä on jäseniä tyypillisesti 400-500, joista suurin osa on opiskelijoita Tampereen korkeakouluissa.
- Jäseniksi saavat liittyä sukupuoleen ja sotilasarvoon katsomatta kaikki paikalliset opiskelijat, jotka kokevat yhdistyksen toiminta-ajatuksen omakseen. Vuotuisen jäsenmaksun (15 €) suuruus päätetään syyskokouksessa.
- Toimintaa järjestetään vuotuisen määrärahan puitteissa ja yhdistyksen vastuuhenkilöiden vapaa-ajan niin salliessa.
- Ressu-lehti on yhdistyksen julkaisu, joka toimitetaan kaikille jäsenille.

**Päätoimittaja
Taittaja
Tässä nro:ssa
avustivat**

Pekka Sillanpää
Pekka Sillanpää

Mark Aretz, Antti Artukka, Timo Hesso, Jussi Isoviita, Pauli Järvinen, Markku Kivikoski, Kaisa Kurenniemi, Satu Kämäräinen, Milja Kärkimaa, Antti Laalahti, Pertti Laatikainen, Jussi Nikkari, Lauri Nuutila, Jari Paavilainen, Tuukka Pelto, Alina Perälä, Jukka Peura, Jarno Pöhö, Erkka Rinne, Kasper Sarén, Joachim Scheunemann, Heikki Sinnemaa, Juha Suominen, Iikka Tilli, Mikko Tuomaala

**Painos
Painopaikka
Ilmestyy**

500 kpl
Kopijyvä Oy, Tampere
2-4 kertaa vuodessa, 37. vuosikerta

**Seuraava lehti
Kansien kuvat**

Vuoden jälkimmäisellä puoliskolla
Etu: ”Nuoria ja vanhoja”, taka: ”Suomalaisia ja saksalaisia”
(Joachim Scheunemann)

TAKORU

PJ:N PALSTA

Uusi vuosi on jälleen pyörähtänyt käyntiin, minulle tämä onkin ensimmäinen vuosi kerhon puheenjohtajana ja toinen vuosi kerhon hallituksessa. Hallitustehtävistä jo eläköityneen entisen puheenjohtajan Laalahden jälkeen saappaat ovat suuret. Mutta toivokaamme, että pysyvät silti hyvin jalassa.

Alkuvuodesta olikin jonkin verran tekemistä hahmottaessa aivan uusia asioita, mitä ampumavastaavan tittelin takaa ei ollut aiemmin tarvinnut käsitellä. Vaikka tehtävä onkin hieman haasteellisempi, on se myös huomattavan palkitsevaa.

Ilokseni sain havaita, että saimme toimintaamme mukaan useita uusia henkilöitä, kolme hallitukseen ja kolme toimihenkilöiksi. Tulemme myös jatkossa tarvitsemaan uusia ja energisiä nuoria miehiä ja naisia toimintamme jatkuvuuden takaamiseksi. Tämä tarkoittaa juuri sinua! Mikäli olet kiinnostunut näkemään asioita järjestävän osapuolen näkökulmasta, tai asioiden järjestäminen kiinnostaa muuten vaan, lähde mukaan!

Minulla käy myös kotona armeijahenkiset tuulahdukset naisystävän valmistautuessa naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen. Hän suorastaan tenttaa minut hengiltä kysymyspattereillaan.

Hyvää kesää kaikille!

Puheenjohtaja

Juha Suominen

puheenjohtaja@takoru.fi

Maassa maan tavalla

Pekka Sillanpää
paatoimittaja@takoru.fi
 p. 040 749 0666

Evp-kapiaiseni heitti huhtikuussa 10v-juhliessani ilmoille ajatuksen, että miksi aina pitää sotia, eikä voida olla rauhassa. Olisi kaikilla mukavampaa.

Jäin tuon ajatuksen jälkeen hetkeksi mielessäni pohtimaan, millainen maailma olisi, jos sotia ei olisi. Sotavalmius on maailmanlaajuisesti järjetön kustannus. Pelkästään USA:n 633 mrd puolustusbudjetilla voitaisiin kustantaa miljardille afrikkalaiselle perustoimeentulo vuodeksi.

Toisissa maissa sotiminen on veressä. Ja meidän itsenäisyytemme on isiemme maahan vuodattamassa veressä. Tätä tuskin kovin moni maahamme satunnaisesti piipahtava yksilö osaa automaattisesti arvostaa. Onneksi mukavia poikkeuksiakin on joukossa! Samaisissa juhlissa vieraana ollut entinen kämppäkaverini kongolainen Joonatan (*Ressu* 1/2010) jutteli innoissaan kapiaisenen kanssa armeijaan menosta. Heti kun Suomen kansalaisuus on tullut, aikoo hän värväytyä. Tämä mahdollisuus oli reilut parikymppiselle kaverille selvästi sydämen asia. Hänen veljensä on jo käynyt armeijan Suomessa.

On syytä arvostaa sitä, että kunnioitetaan kunkin maan kulttuuria ja käytäntöjä. Näiden tiedostaminen taitaa usein unohtua siksi, kun totutaan pitämään asioita liiaksi

itsestäänselvyytenä, huolimatta lähtökohdista. Emmehän mekään voi olettaa voivamme alkaa toimia muissa maissa ja kulttuureissa kuten omassa maassa olemme tottuneet tekemään. Rakkaasta naapuristamme Ruotsista yhteiskunnan perinteisten rakenteiden murtumisesta ollaan saatu jo hälyttäviä esimerkkejä mm. Malmöstä. Britanniassa kulttuurin lisäksi lakiturva on ollut uhattuna.

Naapurimaista puheenollen, hieman keventäen on muistutettava, että Suomi ei kuulu Skandinaviaan, vaikka toisin välillä esitetäänkin. Viimeksi tämän osoitti Euroviisut. Eipä tainnut Suomen mieltä jakava kappale metsästä äänittää Skandinaviasta tai edes Eestistä. Asevelimaasta Saksasta sen sijaan yksi pisteen poikanen saatiin. Saksalaiset ovatkin yhteydenpitotavasta riippumatta olleet hyvin myötämielisiä suomalaisia kohtaan. Eräästä aseveliperinteestä on ORUPin mini-excun muodossa artikkeli lehdessä. Myös kotoisemmista tapahtumista on kiinnostavia juttuja, joista paritallisempaa toivottavasti tuovat kesän helteissä virvoituksen henkäyksen iholle.

Vuoden 2013 hallitus

Naisenergiaa on edelleen kiitettävästi mukana. Tänä vuonna on myös paljon valmistuvia ja valmistuneita tutkintoja joukossa.

Juha Suominen

*Puheenjohtaja
ORUP-edustaja*

Sotilasarvo: Alikersantti
Porin Prikaati I/07

4. vuoden tietoteekkari. Intti tuli käytyä kuutisen vuotta sitten, sijoituksena jääkärikomppanian TväIAU. TaKoRU:n toimintaan, sekä hallitukseen, lähdin vähemmän yllättäen Osmarin kautta. Tällä hetkellä on meneillään toinen hallitusvuoteni puheenjohtajan tehtävässä.

Milja Kärkimaa

Sihteeri

Sotilasarvo: matruusi 2/2010
Toimin tänä vuonna sihteerinä.

Opiskelen TAMK:issa rakennustekniikkaa. Armeijan suoritin merivoimissa laivastojoukoissa. TaKoRUssa olen toiminut aikaisemmin toimihenkilönä, mutta näin hienon, aktiivisen ja vetovoimaisen kerhon toiminta kiehtoi minua niin, että kutsumusta sihteeriksi ei voinut ylittää, alittaa eikä kiertää.

Antti Nousiainen

Ampumavastaava

Sotilasarvo: Luutnantti
Kainuun prikaati II/02

Tie TaKoRU:n hallitukseen kävi, kuten ehkä monelle muullekin, Osmarin kautta.

Jussi Isoviita

*Varapuheenjohtaja
ORUP-edustaja*

Palvelin Kainuussa erän 2/06 mukana ja päädyin pioneerien erikoisraivaajaksi. TTY:lla aloitin 2008, joskin TaKoRUun liityin vasta syksyllä 2009. Pikkusormen tarjottuani kerho vei koko käden, eli liityin kerhoon ja eräs vänrikki käski minut hallitukseen. Aloitin urani sihteerinä ja jatkoin rahastonhoitajan pestin kautta varapuheenjohtajaksi.

Mikko Tuomaala

Jäsenvastaava

4. vuoden koneteekkari, joka lähti häröilemään TaKoRU:n riveihin viikolenkkien kautta. Armeija tuli käytyä Porin Prikaatissa, 3. JK:ssa, josta joutui kuitenkin lähtemään kotiin. Sotilasarvona on vänrikki ja sodanajantehtävänä komppanian varapäällikkö. Toistaiseksi aika kuluu opiskelujen, TaKoRU:n sekä lentopallon parissa. Pyrin tuomaan kerhoon mukaan enemmän liikuntapainotteista näkökantaa, vaikka itse olenkin loukkaantumisen ammattilainen. Uutena kasvona yritän myös aktivoida jäsenistössämme passiivisesti roikkuvia mukaan toimintaan.

Pekka Sillanpää*Päätoimittaja*

Maaliskuussa 2013 sain kunnian lunastaa tutkintotodistuksen TTY:n rehtori Markku Kivikoskelta. Kätelyä oli tullut jo ennalta harjoiteltua paljolti TOASin hallituksen kuvioissa ja muutenkin asukastoinnassa. Uudet haasteet ovat nyt edessäpäin. Etsinnässä on ensisijaisesti mielekäs työ ja ehkä siinä sivussa myös toime-
lias nainen. Asumispoliittisesti olen nykyisin nimellisesti espoolainen mutta sydämeltäni tamperelainen. Tästä syystä asunnot löytyy Tampereen Hervannasta ja Espoon Lintuvaarasta; missä sitten milloinkin parhaiten viihtyykin. Ja Hervantahan on Suomen paras lähiö vm. 2003. Armeijan kävin Tykistöprikaatissa I/01, nykyisin arvoltani olen res ltn. TaKoRU:n valvovan silmän alla olen ollut vuodesta 2006 ja Resson naputtelijanakin on jo viides vuosi menossa.

Jari Paavilainen*Rahastonhoitaja*

AMEEEK! II/2008, II-mavTK/KarLSTO. Alikersantti, HN-apumekaanikko, jonka valtio päästi kaikessa viisaudessaan leikkimään miljoonaluokan vekottimilla kunnan kasvatuksen sijasta. Tieni kulkeutui TTY:lle materiaalitekniikkaa lukemaan, ja kerhon perinteiden mukaan opiskeluiden pää on jo kauan sitten kadonnut ja häntää ei näy. Silloisilla fuksimessuilla silmiin osui TaKoRU, ja vuoden aktiivitoiminnan ja kaksinkertaisen varustevastaavan pestin jälkeen jouduin kerhon rahastonhoitajaksi vuodelle 2013. Kerhoa on tullut edustettua niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Kiinnostuksina mm. ampumalajit, yleinen res.toiminta, varusteet, valokuvaus, kielet ja historia. Kerhon tapahtumat, kerhohuone ja TTY:n käytävät ovat todennäköisiä kohtauspaiikkoja.

Alina Perälä*TaY-tiedotusvastaava*

Opiskelen tällä hetkellä TAMK:ssa ensihoitajaksi. TaKoRU:n toimintaan olen

eksynyt vuosi sitten ankaran painostuksen tuloksena. Hallitukseen päädyin sattuman, tietämättömyyden ja vielä suuremman, Osmarissa koetun painostuksen jälkeen. Eri tutkintoihin tähtääviä opintoja on takana n vuotta ja nykyisiä opintoja jäljellä ihan vaikka muille jakaa.

Join our

facebook
Group

**TakoRU on myös Facebookissa.
Ryhmä on suljettu jäsenille. Tutustu!**

**Käytössä on myös Kyynel-maililista,
mikä on tehokas tiedotuskanavamme.**

Toimihenkilöt hallituksen apuna

Jussi Nikkari

Ampumavastaava

N. vuoden konetekniikan kandidaatti, syksyllä DI (jos Jumala suo). Siirtynyt tulitukeen keväällä. Harvoimmin nähty, mutta aiheuttaa suurta hämmennystä ja sekaanusta tavattaessa. Tulitukea tulee tilattaessa ja välillä tilaamattakin. Metsästää ja ampuu kaiken vapaa-aikansa. Koulutus alkoi Utin ninjakylässä 6 vuotiaana. Tarkka-ampuja ja jotain ihan muuta. Raidin mainos kuvaa sitä muuta. One shot, multiple hits!

Kaisa Kurenniemi

Liikuntavastaava

”Suoritin vapaaehtoisen asepalveluksen Panssariprikaatissa II/05, ja kipinä ampumaharrastukseen jäi kytemään. Niinpä päädyin TTY:llä opiskellessani Osmarin syövereihin ja sitä kautta TaKoRU:n liikuntavastaavaksi. Tätä pestiä hoidan nyt toista vuotta, vaikka sainkin DI:n paperit kouraan viime helmikuussa. Perinteisten lihaskuntotestin, cooperin, suunnistuksen ja viikkolenkin lisäksi tänä vuonna on tarkoitus laajentaa kerhon liikuntatarjontaa ainakin viikoittaisella vuorolla TTY:n Tamppi-Areenalla. Ideoita tälle vuorolle ja muuhunkin liikuntaan liittyvään voi lähettää osoitteeseen liikuntavastaavat(ät) takoru.fi. Hyvänä esimerkkinä aktiivisen riivijäsenen alkuvuodesta järjestämä itsepuolustusseminaari, kiitoksia vielä kerran sekä järjestäjille että osallistujille!”

Lauri Nuuttila

Ampumavastaava

Syksyllä 2012 valmistuin viimein (jo nyt - toim. huom.) TTY:ltä pääaineena elektroniikka. Varusmiespalveluksen suoritin sotilaspoliisina Parolannummella saapumiserässä II/06 ja vuoden jälkeen potkivat pois sotilasarvona kersantti. TaKoRU:n toiminnassa nyt toimihenkilönä vastaamassa ampumatoiminnasta.

Antti Artukka

Rahastonhoitajan konsultti

Opiskelen rakennustekniikkaa TTY:llä ja opintojen kanssa on loppukiri menossa, diplomityökin on laitettu aluille. Viime vuoden rahastonhoitajan tehtävistä olen siirtynyt täksi vuodeksi konsultoimaan uutta rahastonhoitajaa. Kaiken kaikkiaan olen ollut mukana TaKoRU:n toiminnassa kolmisen vuotta ja edelleen minut löytää useista TaKoRU:n järjestämistä tapahtumista.

Kasper Sarén

TTY-tiedotusvastaava

Opiskelen konetekniikkaa viidettä vuotta ja opiskelujen loppu alkaa olemaan edessä. Vuoden kuntokoulun suoritin raivaajapioneerina keuruulla kesästä 2007 eteenpäin. TaKoRU:n toimintaan lähdin mukaan kaverin avustuksella ja suostuin tälle kaudelle toimihenkilöksi.

Pauli Järvinen

ATK- ja ampumavastaava

Olen jo joka suhteessa TaKoRUN vanha kähmy vaikkenkaan enää toima-riporukan ainoa DI. Kerhoon liittymisestä on yli kymmenen vuotta ja ns. sisäpiirissäkin olen vaikuttanut jo vuodesta 2004. Tänä vuonna olen saanut hoitaakseni kerhon nettisivujen ylläpidon. Siinä sivussa osallistun myös ampumatoiminnan pyörittämiseen. Asepalveluksen suoritin Niinisolassa kenttätykistön sääjaoksessa saapumiserässä 2/01. Tätänykyä sotilararvo on kersantti. Värväydyin nyt vuodenvaihteesta Pirkanmaan maakuntakomppaniaan, jonka peruskoulutuskursseja suoritan tänä vuonna. Tykistön punaiset laatat ovat siis pikkuhiljaa vaihtumassa jalkaväen vihreään. En silti tunnustaudu punavihreäksi. Vapaa-aika kuluu pitkälti kuntoliikunnan harrastamiseen, olkoon kyseessä sitten työmatkapyöräily, TaKoRUN viikolenkit, tai kuntosaliharjoittelu. Luonnollisesti myös ammuntaa tulee harrastettua paljon jo virankin puolesta.

Jarno Pöhö

TAMK-tiedotusvastaava

01/01-01/02 alikersantti Riihimäen viestirykmentistä. Viestikoulu toimi aliupseerikouluna, mutta tieni erkani viestitehtävistä. Rykmentin ampumajoukkueessa ja koulutus-tehtävissä tuli pääasiassa oltua, vaikka viestiasentaja olikin. Insinööriopinnot LVI-tekniikasta on valmistumassa vuonna 2014.

Susanna Takamaa

Toimihenkilö

Antti Laalahti

*Liikuntavastaava
ORUP-edustaja*

Sotilararvo luutnantti, aselaji viesti. Palvelin II/03 Viestirykmentissä josta siirryin 2004 reserviin opiskelemaan TAMK:iin sähkötekniikkaa. Sieltä 2005 siirryin TTY:lle ja siitä asti olen opiskellut sähkötekniikkaa paremmalla tai huonommalla menestyksellä. Sotilasurani TaKoRUssa alkoi toimihenkilönä vuonna 2006. Hallituksessa olen kuluttanut penkkiä ja sekoittanut jäsenrekisterin tietoja vuodet 2007 – 2009. Varapuheenjohtajana ja kerhon taustapiruna vaikutin vuodet 2009 – 2011. Lopuksi vielä vuonna 2012 lupauduin kuluttamaan aikaani puheenjohtajan vaativalla ja henkisesti uuvuttavalla pallilla. Tänä vuonna olen TaKoRUN toimihenkilö liikuntavastaava nimikkeellä. Käytännössä kuitenkin toimin piirimme (ORUP) puheenjohtajana, johon suurimmat voimani uppoavat, joten liikuntavastaavan tehtävät ovat olleet lähinnä nimellinen titteli. Harrastuksiin kuuluu lenkkeily, kiivaat joukkuepelit, ammuskelu ja kaikenmoinen reserviläistoiminta, aina paraatista poteroon. Erityisesti reserviläiskilpailut ovat intohimoni. Viimeiset suurimmat ja mahtailevimmat tapahtumat, johon olen TaKoRUN kautta ajautunut, olivat Swiss Raid Commando kisaan osallistuminen Sveitsissä 2011 ja Pohjoismaisten reserviupseerien kisat Tanskassa 2010.

Toiminnantarkastajina toimivat seuraavat henkilöt:

Jussi Alanen ja Jarkko Suominen

varalla ovat:

M. Hurmalainen ja L. Metsovuori

Keväänkorvalla Pohjoisen talvisissa maisemissa

ORUPIN PARTIOTAITOKILPAILU JA KEVÄTKOKOUS 9.3.2013 YLIVIESKASSA

ANTTI LAALAHTI

Piirin perinteinen partiotaitokilpailu ja kevätkokous pidettiin lauantaina 9.3.2013 Ylivieskassa tai oikeastaan josakin kyseisen kylän naapuruskunnassa. ORUPin PT-kisa järjestetään joka vuosi jonkin piirin yhdistyksen toimesta.

Verinen taistelu piirinmestaruudesta

Kilpailussa kilpaillaan reserviläistaidoissa ja muissa nokkelissa tehtävissä veremaku suussa, mutta samalla huumoripainotteisesti. Kilpailun voittajayhdistys voidaan todeta suoraan olevan piirin paras yhdistys ennen seuraavaa kilpailua, joten panokset ja henkinen paine ovat kovat. Parasta tässä on, että piiri maksaa kaikki osallistujat paikalle. Lisäksi se syöttää, juottaa ja saunottaa väen piirin pussista, joten tapahtuma on myös hyvin

opiskelijaystäväallinen riento.

Tänä vuonna kilpailun järjesti ORUPin Oulun yhdistys, PAM ry. Suurin osa etelän yhdistysten väestä saapui Ylivieskaan jo perjantaina innokkaina, jotta aamun kisaan päästiin levänneinä suoraan makuupussista. Tukikohtana viikonlopun ajan toimi todella iso ja hieno maalaisrakennus, jossa oli kaikki puitteet kunnossa. Nesteytys myös hoidettiin kuntoon jo junassa ja perjantai-iltana majoituksessa.

Pakkasessa vajaamiehistöisinä mutta voittajina

Kisa alkoi lauantaina aamusta ja keli oli mitä komein reserviläiselle. Aurinko paistoi täydeltä terältä ja pakkasta oli -28 astetta. Onneksi lämpötila nousi nopeasti päivän kuluessa inhimillisiin lukemiin. TaKoRUn partioon kuului **Antti Laa-**

Viikonlopun tukikohtana toiminut mainio maatalo.

TaKoRUn iskevä nyrkki lähdössä koitokseen voitonvarmoina

Isoviita hurmiossa ammuntarastilla.

lahti ja Jussi Isoviita. Partiomme oli yhden miehen vajaa, koska 450 hengen yhdistyksestämme emme saaneet yhtään jäsentä kilpailemaan partiomme. Tässä annoimme hieman etua muille, koska mahdollisuutemme saada täydet pisteet rasteilta vajaalla partiolla olivat huonommat kuin muilla.

Kilpailu ei ollut tänä vuonna kovin pitkä, matkaa kertyi noin 10 km ja rasteja 7 kappaletta. Kilpailu sisälsi muun muassa ammuntaa, pikataivalta, tetsaamista, paikan määrittämistä, aseiden kokoamista, havainnointi ja kaikkien vihaamia tykistöntaitoja. Kilpailu oli oikein hieno ja vielä hienommaksi kokemuksen teki se, että TaKoRUn vajaa partio voitti kilpailun kovalla tahdolla ja ylivoimaisella fyysisyydellään! Kisan jälkeen pelipaikalle saapuivat niiden nöyrien yhdistysten edustajat, jotka eivät olleet saaneet omia partiota kilpailuun kasaan olenkaan.

Ruokahuolto ja palkinto

Päivä jatkui ensin muonittaen herkullista hirtteä ja rahkaa, minkä jälkeen piirin hallitus piti kokouksen piirin asioista. Kokouksen lopussa kruunattiin kisan voittaja hienolla kiertopalkinnolla ja perinteisellä jallu pullolla.

Ampumahiihtäjät ilmestyivät hämmäntävästi kesken kilpailun mukaan.**Helsinkiläiset tetsaavat hangessa apinanraivolla.**

Tänä vuonna kiertopalkinto oli uusittu ja se täytti vaaditut kriteerit: iso, painava, sotilaallinen ja hyödytön. Se oli myös nimetty T-72 panssarivaunun taktiseksi tähtäimensiirto avaimeksi.

Hallituksen kokouksen jälkeen pidettiin todella nopeasti piirin kevätkokous, missä ei ollut muuta erikoista kuin, parin vanhan ja kuolleen yhdistyksen erottaminen.

Kolme vasemmalta Helsingin ARUn partio, kaksi seuraavaa TaKoRUn miehet. Oikealla kilpailun järjestäjä Vesa Uusitalo suksineen.

Päivän saldo selvisi saunassa

Virallisten kokousten jälkeen olikin aika kaikkein odotetuimmalle ajalle, eli saunomiselle ja voimajuomien maistelulle. Lisäksi tietysti saunassa pidettiin varjokokousta nesteytyksestä rohkaistuneina. Osa väestä lähti jo lauantai-iltana junalla pois, mutta kovimmat taistelijat, kuten Tampereen väki, viihtyi paikalla koko rahalla. Yö jatkui teemaan kuuluvasti ”Tuntematon sotilas” lautapelin tiimoilla ja vasta aamuyöstä viimeiset taistelijat luovuttivat ilakoinnin ja vaipuivat lepoon.

Sunnuntaina olikin sitten aika hyvästellä Oulun veljet ja siirtyä junalla kohti Tamperetta. Viikonlopusta jäi todella hyvä mieli, vaikka aluksi omat epäilykset olikin järjestelyjen suhteen. Kaikki järjestelyt kuitenkin tapahtuivatkin lennosta ja hyvin, kuten olemme oppineet, että Oululaisilla on usein tapana.

Allekirjoittanut mahtaa kiertopal-kinnon kanssa, joka osoittautui käyt-tökelvottomaksi jakovaimeksi.

ARCTICMIL, 5.-7.4.2013, SODANKYLÄ

KANSAINVÄLINEN SOTILASTAITOKILPAILU

MIKKO TUOMAALA

Lapin Reservipiirit järjestivät huhtikuun alussa maailman ensimmäisen kansainvälisen talviolosuhteisiin erikoistuneen sotilastaitokilpailun Sodankylässä. Tapahtuma keräsi paikalle reserviläisiä ja ammattisotilaita Suomen lisäksi Saksasta, Virosta, Ruotsista, Norjasta ja Italiasta.

Tapahtuma kesti neljä päivää, joista kaksi oli itse kilpailua. Partioita kerättiin torstaina lentokentältä ja rautatieasemalta linja-autoilla Sodankylän varuskuntaan, ja siitä keskelle metsää syömään poronkärjistystä ja loimulohta. Yö vietettiin kasarmilla, jonka jälkeen perjantaina suoritettiin osa ammunnoista ja käytiin muutama koulutusrasti. Kisaamaan lähettiin toisen kasarmiyön jälkeen lauantaiamuna.

Ensin molotovin cocktaileja

Kilpailuun oli sisällytetty hiihtämisen lisäksi hyvin vaihtelevia rasteja. Alkuun heiteltiin molotovin cocktaileja, välillä

arvioitiin etäisyyksiä ja pelastettiin jäihin pudonnut. Lopuksi ammuttiin tarkkuuskiväärillä ja hoidettiin pikataival. Rasteja oli yhteensä 23, joista kolme oli ammuntoja. Metsää oli käytettävissä enemmän kuin Lapin poroilla, joten ainakin paletti kunnan kilpailulle oli kunnossa.

Mutta mitä käy kun yhdistetään Jänkhän poikien englannin taidot Suomen varomääräyksiin? Kilometrejä karttui yhteensä noin 40, ja yöllä oli aikaa nukkua vaivaiset 14 h. Englantia voidaan puhua keksimällä sanoja, ja hätätapauksessa Google Translate antaa apua. Suuntakehäkin kääntyi näppärästi sanoiksi ”direction of a ring”.

Suunnistaminen oli jätetty kokonaan pois, ja joka rastille oli hommattu vesitäydennykset. Saksalaiset, joista osa ei ollut ikinä elämässään hiihtänyt, sanoivat että kilpailu olisi voinut olla rankempi. Näin siis kolme vuotta suunnitellusta armottoman raa’asta kilpailusta saatiin

Perjantai meni koulutuksissa; tässä tapauksessa 5 miehen vetämiseen ahkiassa.

Mahdollisuudet TaKoRU:n partion parempiin sijoituksiin menivät paracordin sotkeentumiseen. Aika kului, eikä kapulaa saatu heitettyä jäihin pudonneelle. Rasti meni nolllille.

kesytettyä viikonloppukävely. Jos jotain positiivista pitää mainita, on sen oltava vitutuskäyrän uusi yläraja.

Epäselvää englantia ja outoja aseita

Potentiaalia kyseisellä kilpailulla oli erittäin paljon. Järjestäjiä oli haalittu kasaan todella suuri määrä, mutta luotto osallistujien tietämykseen ja kuntoon oli jätetty lähinnä alle kouluikäisten tasolle. Yleinen palaute olikin kuulemma yhtenevä rankkuuden suhteen.

Rasteistakin olisi voinut tehdä hieman kansainvälisempiä. Edes me emme ymmärtäneet aina tehtävänantoa, vaikka puhumme suurin piirtein yhteistä Finglishiä. Käytettävä kieli oli koko ajan englanti, tai ainakin jotain sinne päin. Saatua palautetta luvattiin kuunnella seuraavaa kisaa järjestettäessä.

TaKoRU:n partio. Vasemmalta: Erkka Rinne, Antti Laalahti, Mikko Tuomaala ja Pauli Järvinen

Kvkk ja KES eivät tuntuneet olevan ulkomaalaisille tuttuja, joista tuntui johdettavan Suomelle saatu viiden kärki lopputuloksissa. Onneksi edes muutama ammunnan palkinto saatiin ulkomaille. TaKoRU:n edustuspartio ylti sijaan 7/30, voiton mennessä Lapin Rajavartiostolle. RK-ammunnassa partiomme johtaja Antti Laalahti saavutti kolmannen sijan tuloksella 98/100.

Tapahtuma kokonaisuudessaan oli

hyvä äijäporukan viikonloppu lisättyinä mahdollisuus jauhaa paskaa monella kielellä. Vaikka kaikki ei ollutkaan aivan optimaalisesti järjestettyä, uudestaan on mentävä.

Matkan varrella kuulimme lappalaisen skapparin kannustavan varusmiehiä juoksukilpailussa sanoin: ”Parempaan ei pysty, kuin mihin itse pystyy.” Sama pätee myös tämän kilpailun järjestäjiin. Kiitos nyt kuitenkin.

Pikajuoksijan palsta

Pikajuoksijan palstalla käsitellään, nimensä mukaisesti, pitkän matkan juoksuun liittyviä asioita. Tarkoituksena on aktiivoida jäsenistön kuntoharjoittelua sekä tietysti osallistumista liikuntatapahtumiin. Palstan kirjoittajalla on takataskussaan kymmenen hyväksyttyä maratontulosta, viisi Jukolan ankkuriosuutta sekä vihdoin myös Cooperin tulos yli 3500 metriä

Teksti: **Juoksu-upseeri**, kuvat: sxc.hu
pikajuoksijanpalsta@takoru.fi

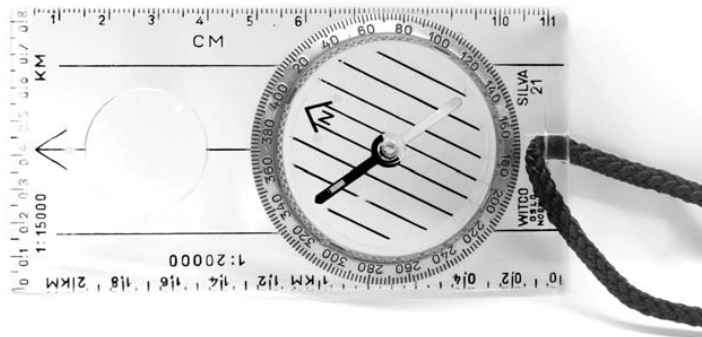
Päätoimittajamme pyysi minua herättämään palstaa eloon ja heitti jutun juureksi suunnistuksen. Tämä yksi kestävyyslajeista vaativimmista kuuluu omiin suosikkeihinikin, joten otin haasteen vastaan. Itse heräsin lajin saloihin vasta teini-iässä maantiejuoksun rinnalla, joten pidän itseäni vasta kokeneena aloittelijana.

Mekin suunnistettiin armeijassa...

Varusmiespalvelukseni suoritin saapumiserässä 2/04 ja ainakin silloin käveltiin teitä pitkin, suunnalla ja kartan mittakaava oli 1:50 000. Eri laji.

Iltarasti- tai kilpasuunnistus tapahtuu juosten metsässä (tai peitteisellä asuinalueella), karttaa ja maastoa lukemalla.

”Modernissa suunnistuksessa kompassin käyttö on vähentynyt”

Modernissa suunnistuksessa kompassin käyttö on vähentynyt ja kartanlukutaito korostunut. Kukin menee tietysti tyylilään ja muotivillitykset kannattaa suoraan sivuuttaa.

Ensikosketus iltarastisuunnistukseen on helppo ottaa iltarasteilla tai TaKoRU:n järjestämällä rasteilla. Tampereen alueella seuraavat iltarastit löytyvät kätevästi netistä osoitteista iltarastit.com ja www.torstirastit.com. Iltarasteilta löytyy perinteisesti nuorten rasti- ja tukireitit sekä 2-5 pidempää suunnistusrataa vaihtelevalla vaativuudella, karttamaksu on n. 5€

Rastireitillä reitti rastien välillä on viitoitettu (ei-optimaalisesti), tukireitillä karttaan on merkitty viitoitettu reitti, mutta rastit eivät (välttämättä) sijaitse viitoituksen varrella. Nk. normaaleilla matkoilla viitoitusta ei ole karttaan merkitty. Mikäli elämässä on muutamia suunnistusharjoituksia tullut tehtyä ja tunnistaa suuren osan karttamerkeistä, sopii lyhyet ja helpoksi merkityt radat alkuun hyvin. Jos olo tuntuu epävarmalta, niin lähde matkaan rennosti kävellen tai kaverin kanssa!

Ajanotto ja emit

Kellomiehet ja pihdeillä leimatut rastit eivät kuulu enää nykyaikaiseen suunnis-

tukseen. Elektroninen ajanottojärjestelmä emit on nykyään pääasiallisesti käytettävä järjestelmä. Kilpailijan mukanaan kantama emit-kortti painaa kymmeniä grammoja ja se kiinnitetään tavallisesti pikkusormeen tai peukaloon. Leimauslaitteeseen (rastilla) korttia ei voi asettaa kuin yhdellä tavalla, joten leimaussuunta kannattaa lukea etukäteen. Kuvia leimaustapahtumasta löytyy helposti googlilla hakusanalla: emit (meillä ei ole julkaisuoikeutta kuviin).

Emit-kortti maksaa uutena reilun 50 € ja on aktiiviselle suunnistajalle ehdoton hankinta. Kortteja voi iltarasteilta vuokrata muutamien eurojen hintaan, mutta kun kortille luvataan käyttöä 8-10 vuotta (*Suunnistajan kaupan* takuu 5 vuotta), lunastaa se itsensä helposti takaisin. Kortin rikkomiseen tarvitaan likipitäen leka sekä halu rikkoa se. Oma korttia voi käyttää sekä iltarasteilla, että kilpailuissa – missä tahansa emit-järjestelmää käyttävässä tapahtumassa.

Suunnistusvarusteista

Emit-kortin lisäksi mainitsin aiemmin kompassin. Vaikka kompassi onkin modernissa suunnistuksessa pienemmässä roolissa, on sen olemassaolo lähes välttämätöntä. Vaikka rastivälejä ei juok-

sisikaan tarkasti suuntaa ottamalla, on kulkusuunnan nopeaan varmistukseen, sekä eksymistilanteissa radalle takaisin pääsemiseen, kompassi ehdoton. Kartanlukua painottavalle riittää pieni peukaloon kiinnitettävä peukalokompassi, kun taas perinteinen levykompassi on tarkan suunnan hakuun huomattavasti parempi. Kompassi kannattaa siis ostaa oman tyylin mukaan, mutta sellaista ostaessa kannattaa muistaa, että halvalla harvoin saa hyvää. Hidas ja tärisevä neula vievät yleensä viimeisetkin keskittymisen rippeet pitkällä rastivälillä. Alkuun tietysti pääsee näilläkin.

Pitkät housut, normaalit lenkkarit ja urheilupaita riittävät pitkälle suunnistussakin. Housuiksi ei kuitenkaan kannata valita niitä paksuimpia kollareita tai ohuimpia trikoita. Metsässä juokseminen on huomattavasti kadulla juoksemista raskaampaa, joten pukeutumisessa ei kannata tässäkin lajissa ampua yli. Reissussa kastuu myös suurella todennäköisyydellä, joten vettähyllivät varusteet tuovat tekemiseen mielekkyyttä. Katujuoksuun tarkoitetut lenkkarit luovat suunnistuksessa ylimääräisen vaaraelementin, mutta

hitailta vauhdeilla, kuivalla kelillä ja varovaisella askeleella niilläkin pärjää (itse siirryin viime vuonna nastareihin). Varsinaiset suunnistuskengät, yleensä nastarit (nastapohjaiset), tuovat askeleeseen uutta lentoa pehmeälläkin alustalla ja lisäävät turvallisuutta huomattavasti. Nämä kengät myös kestävät yleensä pitempään kuin kevyesti verhoillut katulenkkarit. Koska jalka on yleensä säärtä myöten kerrallaan suossa, ei kengän tarvitse olla vedenkestävä, mutta vettähyllivä materiaali pidentää jalkineen käyttöikää ja helpottaa huoltamista. Sateella tai kosteaan metsään suunnatessa kannattaa mukaan ottaa myös väh. A4-kokoinen karttamuovi!

Lajin temmattua mukaansa lopullisesti suosittelen TTY:llä opiskelevia liittymään KeparDI:n jäsenistöön. Suosittelen myös keräämään kaveriporukastanne seitsemän rohkean joukkueen Jukolan viestiin, joukkuesuunnistuksen ykköstapahtumaan maailmassa. Matkat ovat pitkiä, yösuunnistus voi pelottaa, mutta meitä kuntosuunnistajia on siellä PALJON. Jämsä-Jukola suunnistetaan 15.-16.6. 2013 ja televisoidaan suorana YLE:n kanavilla. Tervetuloa mukaan!

KUNTOKORTTI - MAINOS JA VELVOITE!

Virkistävän suunnistuksen lisäksi myös mm. työ- ja koulumatkat ja pienoispistoolivuorot käyvät hyvästä liikunnasta!

TaKoRU suositteleeikin tutustumaan Reserviläisurheiluliiton (RESUL) kuntokorttiin, joka on tarkoitettu ympärivuotiseen liikuntasuoritusten kirjaamiseen. Järjestelmän haltuunottamisen vaiva on pieni, sillä kirjautumiseen tarvitaan vain RUL:n jäsenkortista löytyvä jäsennumero. Myös mobiiliapplikaatio löytyy kentälle.

ORUPin piirin yhdistysten välisessä kuntoisuuskisassa TaKoRU on mukavasti toisena; kärkisijaa pitävään Jyväskylän JARUun on matkaa vain parikymmentä pistettä! Tästä ei pidä tykätä tai peukuttaa, vaan antaa kalorien palaa! Sen jälkeen klikkaus ja pisteet kotiin. Jos TaKoRU on kärjessä kauden päätteeksi, niin päätoimittaja lupaa juosta Hervannan ympäri nasse päässä.

Seuraava erinomainen mahdollisuus kohottaa kuntoa, kokeilla rajoja ja kerätä pisteitä, on TaKoRun järjestämä suosittu 25 km holkki/kävely-lenkki 17. heinäkuuta. Lue lisätietoa kotisivulta. Nähdään kentällä!

Viimeiset tykistön taitajat?

Tykistön ja kranaatinheittimistön kunto-ottelu Haminassa

Teksti: **Pekka Sillanpää**

Kuvat: **Iikka Tili**

Haminassa järjestettiin keskiviikkona 19.9.2012 tykistön ja kranaatinheittimistön kunto-ottelu. Kilpailulla on pitkät perinteet. Sitä on järjestetty 1950-luvulta lähtien ammattisotilaiden epäsuoran tulen tietojen ja taitojen sekä fyysisen kunnan mittaamiseen.

Reserviläiset saivat ottaa osaa kilpailuun ensimmäisen kerran vuonna 2003. Kilpailua järjestettiin pitkän aikaa Rovajärvellä kesäleirien yhteydessä. Viime vuosina järjestämisvastuussa ovat olleet vuoron perään kahden vuoden sarjoissa Tykistöprikaati Niinisalossa ja Reserviupseerikoulu Haminassa.

Tänä vuonna kilpailtiin toista vuotta peräkkäin Haminassa. Kilpailuun osal-

listui yhteensä 26 kolmehenkistä partiota, joista kantahenkilökunnan sarjasta 13 oli tykistöstä ja 7 kranaatinheittimistöstä. Reserviläispartioita mukana oli 6.

Kilpailumuoto on suunnistus (emit!), joka sisältää niin kylmä- kuin tehtävärasteja. Tehtävärastit olivat tällä kertaa järjestyksessä taivaankappalemittaus, tulenjohto, suuntakehämittausta, oman paikan paikannus, tuliasemataso, viesti ja lopuksi rynnäkkökivääriammunta.

Tehtävät arvosteltiin tulosten oikeellisuuden ja niihin käytetyn ajan perusteella. Jokaiselta rastilta oli saatavissa 100 pistettä. Tämän lisäksi suunnistusnopeudesta oli saatavissa enintään 120 pistettä, radan ihanneajan ollessa 2h 8min. Kilpai-

TaKoRU:n vanhempi partio vauhdissa määrittämässä tuliasematasolla tykeille ampuma-arvoja.

lun maksimipisteiksi muodostui 820.

Reserviläisten partioista 4/6 oli Tampereelta, joista kaksi edusti TaKoRUa. Tampereella reserviläiset olivat harjoitelleet tehtäviä **Ilkka Tillin** johdossa MPK:n kursseilla niin keväällä kuin kilpailua edeltävänä viikonloppuna Satakunnan Lennostossa, yhteensä n. 7 krh-vrk edestä. Tehtäviä oli järjestäjän puolesta mahdollista harjoitella myös tapahtumaa edeltävänä päivänä Haminassa.

Harjoittelu kannatti, sillä Tampereen partiot ottivat reserviläissarjan kaksoisvoiton. Kolme parasta olivat järjestyksessä ltn **Olli Lammin** (548p), vänr **Kristian Batistan** (491p) ja kapt **Jyri Vilamon** (489p) partiot. Omalla partiollani **Sillanpää, Autio, Lindfors** meni pari harjoituksissa hyvin mennyttä varmaa rastia nolville, tähtilasku ja viesti. Tämä jätti parannettavaa, toisaalta vaikeimpana pidetty tuliasemataso meni erittäin hyvin. Batistan partio uhkui ansaitusti tyytyväisyyttä ja ajatuksia vaihdettiin runsaasti. Tykistöntarkastaja eversti **Esko Hartikai-**

nen onnitteli maalialueella reserviläispartioita hyvästä suorituksesta ja oli silmin nähden ilahtunut runsaasta osanotosta.

Kantahenkilökunnan sarjassa tykistön partiokohtaisen kilpailun voitti TYKPR:n partio (777p), toiseksi tuli niin ikään TYKPR:n partio (645p) ja kolmas oli KARTR:n partio (641p). Kranaatinheittimistön kilpailussa parhaat olivat järjestyksessä KAITR:n, JPR:n ja KARTR:n partiot. Joukko-yksiköiden välisen kilpailun voitti SATTR.

Puolustusvoimien kiristyneessä määrärahatilanteessa viime syksynä ilmeni huoli sen suhteen, onko kilpailulla paikka myös tulevaisuudessa. Niin ammattisotilaiden kuin reserviläisten joukossa vaihdettiinkin ajatuksia siitä, että tällaista kilpailua tarvitaan tietokoneaikanakin. Näin edes kerran vuodessa on aihe kerrata perustavaa laatua olevia tykistöntaitoja. Huoli kuitenkin konkretisoitui kuluvana vuonna toteutuneeksi, sillä kunto-ottelu on lakkautettu toistaiseksi. MPK:lta löytyy helpotusta, esim. Ahjo-kurssi - sinne!

TaKoRUN nuoremman partion tyylinäyte ammuntarastilla, jossa partion johtaja harkintansa mukaan käskytti partiota ampumaan kaatuviin tauluihin.

ORUPin mini-excursio, Saksa

Finntag 27.2.-4.3.2013

Teksti: Pekka Sillanpää

Kuvat: Pekka Sillanpää, Joachim Scheunemann ja Jari Paavilainen

Viime vuoden positiivisen Finntagin kokemuksen viitoittamana, asetettiin tavoitteeksi tuoda tapahtumaa jatkossa myös nuorempien reserviläisten tietoisuuteen. Tämän vuoden tapahtuma toimikin Opiskelijain reserviupseeripiirin mini-excursiona, sillä alunperin Venäjälle kaavailtu reissu osoittautui liian kalliiksi.

Saksan pohjoisosaan Hohenlockstedtiin jääkärien synnyinsijoille suunnattu excursio toteutettiin omakustanteisesti. Lyhyellä varoitusajalla mukaan saatiin kolme oruplaista: **Jari Paavilainen** (TaKoRU), **Pekka Sillanpää** (TaKoRU) ja **Matti Tirkkonen** (TuKoRes).

Tässä jutussa tarkastellaan tuntemuksia tämän vuoden tapahtumista ja osallistujista. Kattava kuvaus Finntagin historiasta ja jääkäriliikkeen merkityksestä on luettavissa *RESSU*-lehdestä 1/2012.

Autoilla ja lautoilla

Kiireiset tai rikkaat ihmiset toteuttavat matkan Saksaan lentämällä Helsingistä Hampuriin, mutta pääjoukko, oruplaiset mukaanlukien, kulkivat perinteisesti autoseurueittain Suomen Turun kautta suoraan määränpään Hohenlockstedtiin. Matkaseurueen yhteinen kohtaamispaikka oli Turun satamassa keskiviikkona klo 19, valitettavasti ilman reserviläisyhteistyön sydäntä res maj **Jukka Peuraa**.

Meriä ylitettiin lautoilla yhteensä kolmeen otteeseen, ensin Turusta Ruotsiin uudella Viking Gracella ja sitten Tanskan

rajalla Helsingborg/Helsingör ja lopuksi Rødby/Puttgarden ylitys.

Matkustaminen (ajoa vajaa 1000 km) osoittautui yllättävän mukavaksi, eikä se ajovuoroja vaihdellen kuormittanutkaan liikaa - samalla koulumaantietoakin tuli kerrattua. Perillä Hohenlockstedtissa oltiin torstaina klo 22 paikallista aikaa.

Uusia veljeskohtaamisia

Saavuttuamme perille Hungriger Wolfin majapaikkaan, huomasimme iloksemme, että paikalla oli myös muita uusia nuorempia kasvoja (ei sillä, että vanhatkaan olisivat harmiksi olleet). Itä-Suomen osastosta oli tutustumisreissulle lähtenyt **Antti Komulainen** ja **Jussi Tuovinen**. edustaen Iisalmen reserviläisiä. Sukkelaa savvoo viäntävät herrasmiehet olivat

Museon am Wasserturm edustalla. Oikealla Jussi Tuovinen, joka toimii MPK:n Pohjois-Savon KOTUn sotilaskoulutusosaston johtajana.

myös silmin nähden ilahtuneita yleisestä positiivisesta hengestä. Vahvuutta oli tänä vuonna tuplasti edellisvuoteen verrattuna, parikymmentä suomalaista reserviläistä.

Aiemmin reserviläisosasto on ollut kokonaisuudessaan varsin tuttua keskenään. Keskustelu saatiin tuntemattomienkin kesken kuitenkin hyvin avuttua selvittäessämme toistemme taustoja, reservilästoiminnan tilannetta, amputationien käyttöä, jotosien ja partiotaitokilpailujen järjestämisestä ja kaikenlaista nähtävää ja koettavaa eri puolilla Suomea. Myös majapaikassa asuvat saksalaiset otettiin huomioon osan puhuessa englantia ja osan saksaa.

Aseita, helikopterirykmentti..

Perjantaina saimme aamupäivällä ensinkuulla vesitornin museolla kuninkaallisen preussilaisen 9. armeijakunnan perustamisen historialuennon. Seuraavaksi

saimme tutustua valtavaan yksityiseen asekeräilyyn. Sen jälkeen siirryttiin Bad Bramstedtiin kuulemaan Saksan poliisin helikopterirykmentin toiminnasta, josta ensin pidettiin kattava luento ja sen jälkeen esiteltiin huoltohallissa erilaisia kopterimalleja, joihin jopa pääsi kapuamaan konkreettisesti itse ohjaksiin.

Kaupunkivierailu Hohenlockstedtin lähellä sijaitsevaan Neumünsteriin toteutettiin edellisten jälkeen. Siellä oli mahdollista tehdä ostoksia ja tutustua paikalliseen arkkitehtuuriin ja kahviloiden edullisiin leivonnaisiin.

Seppeleenlasku muistomerkille

Finntaginin päätarkoitukseen muistotilaisuuteen Jääkärimuistomerkille kokoonnuttiin perinteisesti lauantaina. Sää oli tavanmukaisesti *nasskalt*, mikä sai arvostamaan päätöstä laittaa kirkaasta taivaasta huolimatta villahousut jalkaan.

TaKoRUN Paavilainen sai kunnian toimia seppeleenlaskijana yhdessä saksalaisen toverin kanssa. Asennossa seistesämme kuultiin lukuisia juhlapuheita.

Sepeleen laskivat tässä Etelä-Suomen sotilasläänin komentaja prkenr Pertti Laatikainen ja Suomen v.t. sotilasasiamies Berliinissä evl Kimmo Tarvainen.

Uusi perustettu yhteistyöelin

Viimeisenä iltana, vietettäessä Kame-radschafabendia Zum Dorfschiedessä, perustettiin Suomen ja Saksan välistä reserviläistoimintaa koskeva yhteistyöelin ”Reservistenarbeitsgemeinschaft”. Lähes tulkoon kaikki ravintolassa paikalla olleet ilmaisivat halunsa liittyä yhdistykseen. Yhdistyksen toimintamuoto on vielä auki, mutta sen tarkoituksena on organisoida reserviläistoimintaa perustuen pitkänäköiseen ajatteluun. Perustamisjuhllisuudessa Sillanpää luovutti yhdistykselle muistoesi-neeksi uutta yhteistyötä symbolisoimaan *Tampereen teknillisen yliopiston* rehtori **Markku Kivikosken** reserviläistyölle lahjoittaman käsintehdyn metallisen snapsise-tin tyylikkäässä puukotelossa.

Illan tultua päätökseen, odotti aikainen sunnuntaiaamu, kun kello 5.30 tapahtui

Sillanpää ojentaa lahjan yhdistyksen res puheenjohtajille evl Jäkelille ja maj Sinnemaalle saksalaisin sutkautuksin.

startti autoseurueittain kohti Tukholman satamaa. Perillä Suomen Turussa oltiin maanantaina klo 7.30. Sieltä jatkettiin tu-liaiset jakaen kohti kunkin määränpäättä.

Finnentagiin osallistumista on syytä edelleen kehittää, riippumatta siitä, saako uusi yhdistys jalansijaa. Aktiivisia, terve-henkisiä, reserviläisiä on mukana tulevana vuosina varmasti entistä runsaammin.

Reserviläisten kunniaosasto valmistautumassa seremonian alkuun. Runsaslu-kuista yleisöä on saapumassa paikalle kunnioittamaan arvokasta tilaisuutta.

TaKoRU:n kevätkokous ja aluetoimiston vierailu

PEKKA SILLANPÄÄ

TaKoRU järjesti kevätkokouksen yhteydessä 21.2.2013 Konetalon saunalla luennon, johon puhujaksi oli kutsuttu Pirkanmaan aluetoimistossa palveleva majuri **Timo Hesso**. Esitelmänsä aluksi Hesso kertasi aluetoimiston roolia operatiiviselta ja hallinnolliselta puolelta. Tärkeimmät aluetoimiston tehtävät ovat Pirkanmaan sotilaallisesta maanpuolustuksesta vastaaminen sekä asevelvollisten asioiden hoitaminen paikallishallintoviranomaisena käsittäen muun muassa kutsunnat ja kertausharjoitusten käskytyksen.

Hesso avasi myös maanpuolustussellista koulutusta ja työtä. Pirkanmaalla maanpuolustustyö on hyvillä kantimilla; alueella on yhteensä 250 maanpuolustusjärjestöä. Aluetoimiston päällikkö eversti **Terho Mustonen** piti vuoden aikana 40 puhetta yhteensä 50 tilaisuudessa. Lisäksi toimiston pienemmätkin herrat hoitavat kyseisiä informatiivisia asioita, malliesimerkinä Hesson vierailu kokouksessa.

Vapaaehtoisuudesta maanpuolustuksen kantava voima

Hesson mukaan Puolustusvoimien komentaja kenraali **Ari Puheloinen** on esittänyt, että vapaaehtoisuuden merkitys tulee entisestään kasvamaan tulevina aikoina. Tämä tarkoittaa toivottavasti myös resurssien lisäämistä toimintaa kohtaan.

Maanpuolustuskoulutusyhdistys MPK junailee vapaaehtoisuuden sotilaallista puolta. Kaikki sotilaallisia valmiuksia palvelevat kurssit käyvät aluetoimiston seulan, taustoittaa Hesso. Yhteistyö

KOTU-päällikkö **Ilkka Tillin** kanssa on tiivistä. On huomattu, että kurssit paranevat koko ajan samoin kuin kouluttajien ammattitaito. Hesson mukaan kurssit eivät ole kuitenkaan aivan niin hyviä, mitä pelkästään arvosanoista nähdään. Moni kurssi saa yli nelosen keskiarvoja, vaikka syytä olisi olla kriittisempi, jotta toimintaa voitaisiin kehittää vielä paremmin. Aina on varaa parantaa Hesson mielestä.

Vapaaehtoisten kurssien merkitys suuri reserviläisuralla

Puolustusvoimat tilaa MPK:lta useita koulutuksia, ja näihin kurseille lähetetään kutsut valituille henkilöille. Kustannuksia katetaan Hesson mukaan siten, että PV maksaa muonat ja päivärahat MPK:n huolehtiessa pääosin koulutuksesta.

Sotilaallisia valmiuksia palvelevat kurssit ovat tänä päivänä avainasemassa. Ne antavat kertausharjoitusvuorokausia, jotka auttavat etenemään reservissä. Aluetoimiston päällikkö hyväksyy aina harkintansa mukaan kurseista saatavan kertausharjoitusvuorokausimäärän.

Hesso painottaa, että myös maksullisille kurseille kannattaa mennä, mikäli reserviläisuralla eteneminen kiinnostaa. MPK kattaa kurseista syntyvät kulut näillä kurssimaksuilla. Kun kurseja on käyty, on mahdollista kysäistä, että löytyisikös vielä jotain muutakin mukavaa. Kun kaveri osoittautuu halukkaaksi maanpuolustustyölle, voidaan tarkastaa olisiko toimenkuvaa, missä voisi päästä useammin kertaamaan. Tästä syystä pas-

siivisemmat eivät tule jatkossa saamaan postitse mitään lappuja.

Ylennysten suhteen Hesso kuitenkin muistuttaa, että sodan ajan sijoituksen on täsmättävä kertausharjoitusten kanssa. Esimerkiksi majuriksi pitää olla vähintään komppanian päällikön paikka.

MPK järjestää myös ei-sotilaallisia valmiuksia palvelevia kursseja, mistä ei jaeta kertausharjoitusvuorokausia, mutta jotka ovat silti hyödyllisiä. Tällaisia ovat esimerkiksi ensiapukurssit.

Maakuntajoukot kouluttaa

Maakuntakomppania on ollut MPK:n kurssien suhteen etulinjassa, ja koulutusta on viety pääosin vahvasti eteenpäin. Pirkanmaalla on tällä hetkellä kaksi komppaniaa, jotka eivät ole täynnä. Tästä syystä Hesson mukaan asianmukaisempi termi on maakuntajoukot. Tulevaisuudessa näitä kursseja kohdennetaan myös muille. Mikäli selkeää sodan ajan sijoitusta ei ole, maakuntajoukot on hyvä vaihtoehto saada harjoitusvuorokausia.

Maakuntajoukkojen suhteen alkaa yksittäisen taistelijan ja ryhmän tempout olla jo hallussa, toteaa Hesso. Keskeistä koulutusta Tampereen seudulla on erityisesti taistelut rakennetulla alueella vihollisen erikoisjoukkoja vastaan.

Maavoimien uusi taistelutapa

Pulinoiden päätteeksi Hesso laittoi pyörimään kymmenminuuttisen filminpätkän, jossa esitetään Puolustusvoimien urauurtava strategia taisteluissa. Video oli vauhdikas ja hyvin tehty.

Silminnähtävästi nyt ollaan kerralla siirrytty kokonaisvaltaisesti digiaikakaudelle. Johtajat katselevat tableteista miten

joukot etenevät ja melkein vaikuttaa siltä, kuin oltaisiin osa tietokonepeliä.

Videossa esitettiin useaan otteeseen, miten uuden laitteiston ja taktiikan myötä yksittäisen taistelijan peliliikkeet tulevat saamaan suuren painoarvon. Hesso oli kuitenkin hivenen pessimistinen tämän suhteen, ja totesi että käytännössä hienoista laitteista huolimatta akut voivat loppua nopeasti ja tietoliikenneyhteydet saattavat olla muutaman tunnin kuluttua sekaisin, siitä kun pilliin on vihelletty. Suomalaisen sotilaan on siis osattava ajatella omilla aivoillaan, niinkuin se on tähänkin asti osannut tehdä.

Illan päätteeksi tarjottiin reserviläistietojen tarkistus

Hesson esityksen jälkeen runsaslukuinen yleisö oli aktiivisena kyselemässä asioista niin aluetoimiston, MPK:n kuin yksittäisen reserviläisen näkökulmasta. Tilaisuudelle oli selvästi tarpeensa.

Kevätkokous huipentui vielä mahdollisuuden tarkastaa sodan ajan sijoituksen merkinnät, jotka Puolustusvoimien tietojärjestelmästä löytyvät. Palvelu vaikutti kysytyltä, sillä toistakymmentä henkilöä oli pyynnön mukaisesti etukäteen ilmoittanut, että tietojen näkeminen kiinnostaa.

Maj Timo Hesso ja TaKoRUn yleisöä.

M

Itella Oyj

Palautusosoite:
TaKoRU ry
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere